

ת"פ 24480/03/11 - מדינת ישראל נגד אביהו כהן מגורי

בית משפט השלום ברחובות

13 יולי 2014

ת"פ 24480-03-11 מדינת ישראל נ' כהן מגורי

בפני כבוד השופטת שרון קיסר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אביהו כהן מגורי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אלון עמר מהסנגוריה הציבורית

מזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות עד תום, ובהכרעת דין מפורטת, בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי האישום הראשון בכתב האישום בו הורשע הנאשם, ביום 23.4.09, במסגרת תיק ב"ש 1222/09, שיחרר בית המשפט את הנאשם בתנאי ערבות שונים, לרבות בתנאי הרחקה מהעיר יבנה, וזאת עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.
- ביום 25.4.09, יום שבת בשעות הבוקר, בבית הכנסת "נצח ישראל" (להלן: "**בית הכנסת**"), ברחוב החבצלת ביבנה, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע להתפלל בבית הכנסת ביבנה, בניגוד להוראה החוקית המפורטת לעיל.
- על פי האישום השני בכתב האישום בו הורשע הנאשם, ביום 24.4.09 יום ו', בשעה 18:40 או בסמוך לכך, בבית הכנסת "נצח ישראל" ברחוב החבצלת ביבנה, הפר הנאשם את ההוראה החוקית, בכך שהגיע להתפלל בבית הכנסת, ונשאר עד סוף התפילה בשעה 20:00.

טענות הצדדים

3. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מחודש ימים, מאסר על תנאי מרתיע וממושך שיחול על כל עבירות של הפרת הוראה חוקית, קנס כספי משמעותי ופיצוי למתלונן.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת הפגיעה המשמעותית בערכים החברתיים המוגנים של הגנה על אדם מפני פגיעה בחייו, גופו ושלומו וכן לחובת הציות לצווי בית המשפט.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם את המקרה דנן לכל עבירה, נע בין מאסר על תנאי, לשישה חודשי מאסר בפועל. המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר הפר את צו בית המשפט יום לאחר שניתן על ידו, וכי הנאשם ביצע את העבירות בשתי הזדמנויות שונות, יום אחר יום.

כן ציינה כי לנאשם הרשעות קודמות באותן עבירות בהן הורשע בתיק זה, וכי דובר בהפרות צווים שנועדו להגן על אותו מתלונן. עוד ציינה, כי העבירות נשוא כתב אישום זה נעברו כחודש ימים עובר לכתב האישום הקודם, וכי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו.

4. הסנגור עותר לכך שבית המשפט יטיל על הנאשם מאסר מותנה בלבד וימנע מהטלת ענישה בעלת רכיב כספי.

הסנגור הדגיש כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הינה מינורית, שכן מטרתו של הנאשם בהפרת הצו האמור הייתה להתפלל, כפי שהוא נוהג לעשות כל ימיו, בבית הכנסת הסמוך לביתו, ולא בכדי לפגוע במתלונן, עליו מגן הצו. כן ציין, כי התנהגותו של הנאשם מעידה על מוטיבציה בלתי נלאית לתפוס את הנאשם על קוצו של יוד ולהתלונן עליו באופן סדרתי.

עוד ציין הסנגור את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות בשנת 2009, כי לעבירות הפרת הוראה חוקית לא נוספו עבירות נלוות, כי מדובר בתיק שנסגר וחודש ככל הנראה בשל הגשת ערר מטעם המתלונן, וכן את העובדה כי המתלונן ביקש מבית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון, לחדש את צו ההרחקה של הנאשם ממנו, בתיק אשר נסגר, עובדה המעידה על התנהגותו האובססיבית של המתלונן.

עוד ציין הסנגור כי הנאשם זוכה באחד מההליכים המשפטיים שהתנהלו כנגדו בעבר בעבירות שבוצעו כלפי אותו מתלונן, וכן זוכה ברוב סעיפי אישום בכתב אישום אחר שהוגש כנגדו; כי על בית המשפט ליתן משקל לאופי הסכסוך ולמתיחות הקיימת בין הנאשם למתלונן; כי הנאשם מבין את הפסול בהתנהגותו; וכי לא הוגשו נגדו תלונות נוספות מזה זמן רב.

עוד עתר הסנגור לכך שבית המשפט יימנע מהטלת רכיב ענישה כספי בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, ובשל העובדה כי לא נגרם למתלונן כל נזק ממעשיו של הנאשם.

5. יצוין, כי לאחר מועד הטיעונים לעונש, הוגשו על ידי המתלונן מיוזמתו, לתיק בית המשפט, מסמכים שונים. בית המשפט לא עיין בהם והורה למתלונן להגיש מסמכים באמצעות המאשימה בלבד, ולא באופן עצמאי. בעקבות דיון שהתקיים בנוגע למסמכים אלה, הוגש בהסכמה, על ידי המתלונן, מסמך שכותרתו "הצהרת נפגע עבירה" שכתב (תע2), ובו ציין כי בעקבות התיק נגרמו לו חרדות וחששות מהנאשם, כי הוא נאלץ לסגור את המשרד ולהיעדר ממנו שעות ארוכות, וכי כתוצאה מכך נגרמו לו הפסדים כלכליים אותם הוא איננו יכול להוכיח בשל היותו עצמאי.

יצוין, כאמור, כי בית המשפט לא עיין בכל שלב במסמכים האחרים שהוגשו על ידי המתלונן.

דין והכרעה

6. העיקרון המנחה בענישה, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. הערך החברתי אשר נפגע מביצוען של העבירות בהן הורשע הנאשם הינו הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי, וכן הגנה על בטחונו ומרחבו הפרטי של האדם המוגן מכוח צו בית המשפט.

8. על חומרתן הרבה של עבירות הפרת הוראה חוקית, קבע בית המשפט פעמים רבות, כי קיימת חשיבות רבה לערך של קיום החלטות בתי המשפט, קל וחומר החלטות אשר נועדו להגן על אדם. לענין זה יפים דבריו של חיים גנז, במאמרו "ביסוסי חובת הציות לחוק" (משפטים י"ז, תשמ"ז - תשמ"ח, 353, 391):

"חובה זו מגוננת ... על ערך חשוב, אם כי לא החשוב ביותר: קיומו של מכשיר לכינון ולאכיפה של התנהגויות רצויות - מכשיר שקיומו מעצים במידה ניכרת את היציבות והביטחון בחיינו".

9. בענייננו, ההוראה החוקית הינה הוראה אשר ניתנה על ידי בית משפט, ואשר נועדה להגן על שלומו ובטחונו של המתלונן, ובשל כך קיימת חומרה יתרה בהפרת צו זה. כמו כן, קיימת חומרה מיוחדת בעובדה כי הנאשם הפר את צו בית המשפט יום לאחר נתינתו, ובשתי הזדמנויות שונות, יום לאחר יום.

לקולא יש לשקול את העובדה כי הנאשם לא יצר קשר עם המתלונן או הטרידו. כן יש לשקול כי לעבירות הפרת הוראה חוקית לא נלוו עבירות נוספות.

10. יצוין, כי בשל סמיכות הזמנים של ביצוע שתי העבירות, והעובדה כי הן בוצעו כלפי אותו מתלונן, אני סבורה כי יש לראותם כאירוע אחד, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם כולל אחד לשני האירועים, כהוראת סעיף 40(ג) לחוק.

11. לאחר שעיינתי בפסקי הדין שהוגשו לי על ידי הצדדים, ובפסקי דין נוספים, ונכח הנסיבות המפורטות לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

12. בגזירת העונש לנאשם שלפניי, יש ליתן משקל רב לחומרה לכך שלנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות באותה עבירה בה הורשע בשני אישומים בתיק זה, וכלפי אותו מתלונן. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש במזיד, גניבה, החזקת נכס חשוד כגנוב, שוד והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בנוסף, את העבירות הרבות שביצע נגד אותו מתלונן, הכוללות הפרת צו, היזק לרכוש במזיד וגניבה, ביצע הנאשם בסמוך למועד ביצוע העבירות נשוא תיק זה. התנהגותו של הנאשם ועברו הפלילי מלמדים כי הוא איננו נרתע מלבצע עבירות פעם אחר פעם, וכי הוא מזלזל בגורמי החוק ובשלטון החוק.

כן יש לשקול לחומרה את העובדה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה.

לקולא יש לשקול את מערכת היחסים העכורה שבין המתלונן והנאשם, אליה אף התייחסתי בהכרעת הדין, את התנהגותו של המתלונן במהלך ניהול התיק, ואת חלוף הזמן הרב ממועד ביצוע העבירות.

13. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי בנסיבות העניין, כאשר הנאשם ביצע שתי עבירות, ובעיקר נוכח עברו הפלילי הרלוונטי, ניתן להסתפק במאסר מותנה כעיתירת הסנגור. עם זאת, אני סבורה כי יש

מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

14. אשר לרכיב הענישה הכספי שבמחלוקת. לא הוצגה כל ראייה לכך שמצבו הכלכלי של הנאשם קשה, והוא אף לא העיד על כך במסגרת הראיות לעונש. לפיכך, ונוכח העובדה כי הנאשם פגע בתיק זה ובתיקים קודמים במתלונן, והוטל עליו בעבר לפצות את המתלונן בסכום כספי ניכר, דבר שעדיין לא הרתיעו מלבצע עבירות נוספות, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם קנס כספי וכן פיצוי משמעותי.

15. לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, על פי התוכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום את העבירות שבביצוען הורשע בתיק זה.
- ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 45 יום מהיום.
- ד. פיצוי למתלונן בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים ב-1 לכל חודש לאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ד, 13/07/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר , שופטת

קלדנית: שרה רובנס

הוקלד על ידי שרה רובנס